ग्रनेन मल्लेण प्राङ्मुखो यज्ञभूमिं वीचते ॥ का॰ [३-३-३५.] दृ७क्लामित्यवरोक्तीति । पृथिव्यां वर्तमाना द्र्या गृक्ता दंक्तां दृष्ठा भवन्तु । ग्रनेन मल्लेण शकटादवरोक्त् । द्ररो ढाराण्यक्तीति द्र्या गृक्ताः । क्विर्गृकीबोत्तरतोऽधर्योर्भारेण
गृक्कोभः सम्भाव्यते सोऽनेन मल्लेण वार्यते ॥ का॰ [३-३-३६] गक्त्युर्वलिक्ताः
मिति व्याख्यातम् ॥ का॰ [३-३-३७] श्रपणस्य पश्चात्सादयित पृथिव्यास्विति । क्
क्विः पृथिव्या नाभौ मध्ये वां सादयामि स्थापयामि । तस्येव व्याख्यानम् । ग्रदित्या उपस्य इति । (४०-०) उपस्थेऽङ्के यथा सुप्तं वालं पुत्रं माता स्वाङ्के स्थापयति । व्विमदं क्विरिदित्या उपस्थे भूम्या ग्रङ्के सादयामि । के ग्रिग्ने तव समीपे
स्थापितमिदं क्व्यं वं रच्च । सुप्तं पुत्रमिव वाधकेभ्यः (४०.) पाल्तय ॥११॥

IV. a. पवित्रे स्थो वैन्नव्यी।

- b. सवितुर्वः प्रसवऽउत्पुनाम्यहिंद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः ।
- ः देवीरापोऽग्रयेगुवोऽग्रयेपुवोऽयंऽरुमम्ख युक्तं नेयृताये युक्तपंति७ सु-धातुं युक्तपंतिं देवयुवेम् ॥१२॥

का॰ [२०३० ३२.] कुशौ समावप्रशीणाग्रावनत्तर्गर्भी कुशैश्हिनत्ति पवित्रे स्य रित त्रीन्विति । वैश्ववे र्ति प्रप्ति व्यत्ययो बङ्गलमिति [पा॰ ३० १० ६५.] स्त्रीवम् । कृ पवित्रे शोधके कुशह्यद्वये युवां वैश्ववे यन्ञसम्बन्धिनी स्यः भवयः । यन्नो वै विश्वर्यन्तियं स्य रित श्रुतेः [१० १० ३० १०] ॥ का॰ [२० ३० ३३.] कृ विर्यक्ष्णामपः कृत्या ताम्यामृत्युनाति सिवतुर्व रतीति । सिवतुः प्रेरकस्य प्रस्वे प्रेर्णो सित के ग्रापो वो युष्मानृत्युनामि केन ग्रहित्रेण पवित्रेण हिद्रकृ निन शोधकेन वायुत्रपण । यो वा ग्रयं पवत रूपोऽहित्रं पवित्रमिवि श्रुतेः [१० १० ३० ६.] । सूर्यस्य रिमिनिः प्रुहिक्तुनिरुत्युनामीति सम्बन्धः । वायोः सूर्यर्श्मीनां च पादप्रचालनाखुपकृत-भूमिप्रुहिक्तुत्वं प्रसिद्धम् ॥ का॰ [२० ३० ३५.] सव्ये कृत्वा दिन्नणिनोदिङ्गयित देवी-राप रतीति । उत्यूतानिर्हः पूरितामग्रिक्तेत्रकृवणीं सव्यक्ति स्थापित्रा मन्नमुन्नार्यन्दिन्ताणकृत्तेनोर्द्वं चालयिदिति सूत्रार्थः । मन्नार्यस्तु कृ देवीः ग्रापः योतन्नात्मका ग्रापो यूयमयास्मिन्दिने र्मिनदानीं प्रवर्तमानं यन्नमग्रे नयत पुरतः प्रनात्मिका ग्रापो यूयमयास्मिन्दिने र्मिनदानीं प्रवर्तमानं यन्नमग्रे नयत पुरतः प्रनात्मका ग्रापो यूयमयास्मिन्दिने र्मिनदानीं प्रवर्तमानं यन्नमग्रे नयत पुरतः प्रनात्मका